

gennemsnitlig udgøre ikke meget over $\frac{1}{3}$ af det samlede Antal, nærme de sig efter den Tid mere og mere til Halvdelen, og for de allerfjerdste Aar have de fuldt ud naaet denne. Paa den anden Side er det klart, at selve Børnekriminaliteten først fremkommer ved en Sammenlægning af de to Tal, og netop i saa Henseende kommer de senere Aars ialtrigere Straffefritagelser til at veje tungt. Antallet af Børneforbrydelser uden for Kjøbenhavn i Treaaret 1896—98 er endog saa lidt større end i Femaaret 1881—85, hvad der altsaa betyder en Stigning med 66 pCt. Der er trods Svingninger inden for enkelte Aar en uafbrudt Stigning gennem alle det behandlede Tidsums Perioder, først fra 1881—85 til 1886—90, men dog heller ikke ubetydelig for den sidste Periode (1896—98), nemlig godt 10 pCt. Antallet af Domfældelser viser en mindre Nedgang siden 1891 i Modsigning til den umiddelbart forudgaaende Periodes meget stærke Stigning; men Antallet af Forbrydelser er ikke desto mindre i fortsat Stigning og nu større end nogen Ende tidligere.

For Kjøbenhavns Vedkommende fremgaar Forholdet af Tabel H og I. Naar Tabel H kun omfatter Ejendomsindgreb, beror dette paa, at det af Kjøbenhavns Politii gennem en Aarrække tilbejbragte Materiale for Børneforbrydelsernes Vedkommende kun sender Sendringen mellem Ejendomsindgreb og andre Lovovertrædelser; men Ulempen herved er dog ikke særlig stor, idet der haves Erfaring for, at andre egentlige Forbrydelser end Ejendomsindgreb for denne Aldersklasse næppe overstige 4 à 5 pCt. Paa den anden Side maa det haves i Erindring, at Gruppen „andre Lovovertrædelser“ for den allerstørste Del angaar Smaaforsæelser, hvortil der i den øvrige her foreliggende Statistik ikke har kunnet tages Hensyn. Betragter man Tabelleres første Kolonne (tiltalte Børn), synes den meget omaltede Kjøbenhavnske Børnekriminalitet at have kulmineret i 1886—90; efter den overordentlig stærke Dpgang i dette Femaar er der for de mindre Lovovertrædelsers Vedkommende derefter nærmest indtraadt Stagnation, en ringere Dpgang endnu i 1891—95 med en næsten tilsvarende Nedgang i 1896—99; men for de egentlige Forbrydelsers (Ejendomsindgrebenes) Vedkommende synes Kulminationen i 1886—90 afløst af en voksende Nedgang i 1890'erne, saaledes at 1891 endnu i Virkeligheden tilhører den forudgaaende Periode, men Dalingen derefter indtræder og holder sig uden store Svingninger, indtil atter 1899 synes at frembyde en ny betydelig Nedgang, der imidlertid, hvis den skulde være andet end tilfældig, dog vistnok nærmest maa tilskrives Aarsager, hvorfra der næppe ubetinget kan sluttes til en formindret Kriminalitet. I det hele tør det vistnok forudsættes, at den Stilstand med Hensyn til Antallet af Sager mod Børn i Kjøbenhavn, der spores i de sidste Aar, for en ikke ganske ringe Del skyldes dels en voksende Ulyst til at anmelde Børneforbrydelser, dels en videre udbredt Forsorg for Børnene, der navnlig ogsaa i adskillige Tilfælde beror paa, at de Institutioner, der antage sig for sømte Børn, ved de interesserede Parters Hjælp (s. Eks. Skoler) forholdsvis tidligt faa dem ind under deres Indflydelse, til Dels paa et Tidspunkt, hvor der endnu ikke er Spørgsmaal om begaaede Forbrydelser. I denne Retning pege i alt Fald det voksende Antal Børneanbringelser, der finde Sted gennem Foreningen af 1837, Plejehjemsforeningerne o. s. v. — I øvrigt ere Tabellerne H og I ogsaa i høj Grad oplysende med Hensyn til den stadige Indskrænkning i Antallet af Domfældelser. Medens saaledes ifølge Tabel H endnu i 1881—85 Domfældelse fandt Sted i over Halvdelen af de for Retten indbragte Tilfælde, synker Domfældelsernes Tal derefter og udgør i 1896—99 kun mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af de ved Retten behandlede Forsælsers Tal. Endnu stærkere viser Nedgangen sig paa Tabel I, ifølge hvilken Straf for de paagældende mindre Forsælsere nu hører til de største Sjældenheder. — Hvad der oven for er sagt om Børn under eet, gælder ogsaa, naar Drengene betragtes for sig; Antallet af forbryderiske Pigebørn er overhovedet kun ringe og synes nærmest i Nedgang; det er først i den følgende Klasse, at Pigebørnenes Forbrydelser antage et større Omfang. — I øvrigt maa det ved den foregaaende Fremstilling af Børneforbrydelserne erindres, at det er de absolute Tal, Tabellerne omfatte, og at der altsaa navnlig ikke har kunnet tages Hensyn til den Faktor, Befolkningsstivæksten i Kjøbenhavn udgør ved Bedømmelsen af Kriminaliteten.

I nøje Forbindelse med Børneforbrydelserne staar Kriminaliteten i den følgende Aldersklasse (15—20 Aar), der rekruteres fra hin; og de høje Tal, der frembyde sig i denne Aldersklasse, vidne ikke blot om Nødvendigheden af til Dels at udstrække Barneforsorgen